

S. MARCO EVANGELISTA

Z EVANGELIA PODLE MARKA

11 ADVENT A VÁNOCE

První neděle adventní: Mk 13, 33-37

⁷
Dobrý spánek musí být,
abych mohl správně bdít.

Druhá neděle adventní: Mk 1,1-8

⁷
Když Jan káže, všechen lid
s odvahou se nechá křtít.

Křest Páně: Mk 1,6b-11

¹¹
Přichází Ježíš, od Jana přijme křest.
"Tys můj milovaný Syn," zní z nebe zvěst.

12 LITURGICKÉ MEZIDOBÍ I.

3. v mezidobí: Mk 1, 14-20

⁷
Jako ryby do sítí,
lidi pojďte lovit.

4. v mezidobí: Mk 1, 21-28

⁷
Svatý Boží sice jsem,
mlč, nečistý, vyjdi ven.

Toto nové učení,
pro zlého je mučení.

5. v mezidobí: Mk 1, 29-39

UZDRAVOVAL NEMOCNÉ

⁸
I na opuštěném místě,
všichni, Pane, hledají tě.

¹⁰
Petrovu tchýni horečka tíží.
Ježíš ji uzdraví bez potíží.

6. v mezidobí: Mk 1, 40-45

UZDRAVENÍ MALOMOCNÉHO:

⁷
Nečistý hned čistý byl,
všem to ale vyzvonil.

7. v mezidobí: Mk 2,1-12

⁷
Hříchy tvoje mažu těž,
vem lehátko, rychle běž.

8. v mezidobí: Mk 2, 18-22

⁸
*Proč půst není držen vámi?
Nelze, když je ženich s námi!*

¹⁰
Proč, když žáci Jana půst konají,
tvoji, Mistře, na ten půst nedbají?

"Na svatbě se také nikdo nepostí,
přijdou dny, kdy postit se budou dosti."

13 DOBA POSTNÍ

1. neděle postní: Mk 1,12-15

¹⁰
Ježíši na poušti všichni slouží,
jen satan zkoušením jej tam souží.

Když Jan je uvězněn, přichází Pán,
k obrácení každý jim je teď zván.

2. neděle postní: Mk 9, 2-10

PROMĚNĚNÍ NA HOŘE

⁷
Žádný člověk na zemi
neuvidí to, co my.

⁹
Ježíš na hoře se proměnil,
s ním Eliáš a Mojžíš byl.

⁸
Teď tuto velkou událost
však nedávejte ve známost.

⁷
Vstáti z mrtvých, co to je?
To nám nedá pokoje.

Květná neděle: Mk 11, 1 - 10

¹⁰
Ve vsi, kde blízko je Jeruzalém
oslátka najdete, vemte ho sem.

Jistě se vás tam někdo bude ptát,
řekněte, "budu je potřebovat"

Přivedli oslátka k Ježíšovi,
pak lidé začali volat slovy:

"Hosana! Přichází požehnaný
potomek Davida, slibovaný!"

13A MARKOVY PAŠIJE Mk 14,1 - 15,47

¹⁰
**Marek přiblíží teď vyprávění
o Kristově slavném umučení.**

¹¹
Před velikonoce je jen dva dny
jak zbavit se Ježíše otázka zní.

⁷
**"Jen o svátcích přece ne,
není třeba vzbouřené."**

¹¹
Jedna žena v Betanii dobou tou,
Ježíše polije vůní nardovou.

¹⁰
**"Nač toto plýtvání, chudých máme,
olej byl drahý, co jim teď dáme."**

"Nechte ji, proč jste na ni takto zlí,
ona vykonala skutek dobrý.

¹¹
Mé tělo k pohřbu tím je připraveno,
chudým není vůbec tak ublíženo."

⁸
A Jidáš, tento učedník,
povstane v ten okamžik.

⁷
Jde na schůzku smlouvenou,
z ní s velikou odměnou.

⁸
Když zabíjel se beránek,
tu jeden z učedníků řekl:

⁷
**"Kde chceš, Pane, dneska být,
velikonoc oslavit."**

"Jděte vy dva do města,
jistý člověk přichystá."

¹⁰
Všechno, jak řekl jim, našli ihned,
večer s učedníky Ježíš zased.

U stolu Ježíš jim říká pravdu:
"Jeden z vás přichystal pro mě zradu."

Smutno jim, ptají se: **"Jsem to snad já?"**
Ježíš jim na to hned odpovídá:

**"Jeden z vás dvanácti, ten se mnou jí,
a v téže míse pokrm namáčí."**

¹⁰ Psáno, sic odchází člověka Syn,
zrada však odporný velmi je čin.

Pro toho člověka bylo by líp
vůbec se na světě nenarodit."

Večeře jde dál, Ježíš slovo má,
bere chléb, žehná, lámá, podává.

Z Ježíšových úst nyní zaznělo:
"Vezměte, jezte, to je mé tělo."

⁹
Potom vzal kalich a díky vzdal,
podal jim, pili, pokračoval:

¹¹
**"To je krev moje, nová smlouva vám,
za vás a za všechny ji prolévám."**

Už nikdy nebudu z plodu révy pít,
až v Božím království budu slavit."

¹⁰
Pak zazněl chvalozpěv a vyšli dál,
na Olivovou horu je Pán vzal.

¹¹
**"Všichni se nyní nad mnou pohoršíte,
jako hnaná ovce se rozprchnete."**

⁸
Při vzkříšení hrob opustím,
v Galileji vás uvidím"

⁷
"Kdyby všichni, já však ne!"
říká Petr oddaně.

¹¹
Ježíš na to: "Petře, Petře, pravím ti,
kohout dva krát zakokohá, po třetí

⁷
zapřeš, že mě vůbec znáš."

"Ó, za co mě, Pane, máš?"

**I kdybych měl na smrt jít,
nemohu tě teď zapřít."**

Také všichni říkali,
Ježíše by nedali.

Getsemany jsou již zde,
všichni se zde posad'te.

⁹
Vzal jen Petra, Jakuba, Jana,
tu zmocnila se úzkost Pána.

⁹ "Má duše k smrti smutná je moc,
bděte, zůstaňte, i když je noc."

K modlitbě šel pak trošičku dál,
velmi se těžké hodiny bál.

¹⁰
"Abba, Otče, tobě možné všechno,
odejmi ode mne kalich tento.

Ne co já, co ty chceš, to, Otče číň,
já jsem ti poslušen jako tvůj Syn."

Vrátil se, našel je, jak všichni spí,
Petra hned vyzývá, ať opět bdí:

⁸
"Šimone spíš? Nemohls bdít?
Pokušení může přijít.

⁹
Modlete se vždy a dál bděte,
do pokušení nepřijdete.

Ochotný sice je ten váš duch,
tělo však slabé, jak hejno much."

Pak zas odešel, modlil se dál,
znovu se vrátil, každý však spal.

¹⁰
Nevěděli totiž, co maj říci,
pak je zas našel a opět spící.

⁹
"Ještě spíte, odpočíváte?
už dosti toho spaní máte!

⁷
Přišla ona hodina,
vstaňte už to začíná!

Syn člověka v rukou je
lidí, jenž hřích zraňuje.

¹¹
Vstaňte, pojd'me, zrádce již na mě čeká!"
Tu Jidáš objevil se z nedaleka.

¹⁰
Houf s kyji, meči, zbraněmi jdou s ním.

"Je to ten, koho já teď políbím.

⁷
Chopte se ho, zatkněte,
obezřetně odved'te."

A když Jidáš přistoupil,
řekl "Mistře", políbil.

⁷ Ježíše se zmocnili,
na něj ruce vložili.

Jeden učedník měl meč,
vytáhl ho, začla seč.

A udělal jenom fik,
ztratil ucho služebník.

⁸
A Ježíš vytknul jejich lest:
"Jak zločince mě chcete vést.

⁷
Býval jsem denně v chrámě
a vy jste nešli na mě.

Nuže, tak to býti má,
tak to Písmo vykládá."

⁸
Tu ho všichni opustili
a utekli v tuto chvíli.

⁷
Jeden jinoch za ním šel,
lněné plátno pouze měl.

⁸
I toho chtěli zatknout též,
"nech jim plátno a rychle běž!"

¹¹
Velekněží, starší a Zákoníci,
všichni u velekněze čekající,

¹⁰
vojáci přivedou Ježíše tam.
Petr jde za nimi nepoznáván.

⁹
Sedne si k ohni, zima mu je,
co se to děje, pozoruje.

¹¹
Velekněží i s celou veleradou,
nevědí, co počít si s touto zradou.

¹⁰
Chtějí mít svědectví o zločinu,
nemohou najít však žádnou vinu.

Přichází někteří, co by mohli,
avšak i na tom se nepohodli.

**"Slyšeli jsme, že říkal tento pán,
naš ten rukama udělaný chrám,**

**zboří a postaví během tří dní
bez rukou, o tom se ani nesní."**

¹⁰ Vystoupí velekněz, povídá hned:

"Neodpovíš na to, co slyšíš teď?"

⁹ A Ježíš mlčí, neříká nic,
opět velekněz jde slovem vstříc:

¹⁰ **"Syn Požehnaného, Mesiáš jsi?"**

Ježíš jen odpoví: **"Řek jsi to ty!"**

¹¹ **A Syna člověka uvidíte víc,
po Boží pravici v nebi v oblacích."**

⁹ Tu velekněz své roucho trhá,
"Nač svědky ještě na ta slova.

**Rouhání! Sud'te! Jasně to je.
Toto si smrti zasluhuje."**

¹⁰ Plivance, posměch a také bití
"ukaž, že jsi prorok," na něj řítí.

¹¹ Petr na dvoře stále se ohřívá,
veleknězova služka se zajímá.

¹⁰ **"Ty jsi byl také s tím Nazaretským."**
on to však zapřel: **"Ti nerozumím."**

Pak šel ke bráně, kohout kokrhá,
ta služka opět o něm povídá:

⁵⁺⁵ **"To je jeden z nich."** Zapřel, opět zpych.

A za chvíli zas, slyší jiný hlas:

⁷ **"Ty opravdu patříš k nim,
jsi podobný nářečím."**

⁸ Zaklíná se a přísahá,
vážnost řeči tím dodává:

⁷ **"Neznám toho člověka,
já jsem přece z daleka."**

Kohout opět kokrhá,
Petr vzpomněl na slova:

⁹ **"Dvojí kohoutí kokrhání,
mě usvědčilo v zapírání."**

⁷ Tu Petr propukl v pláč:
"Pane, ty mě přece znáš."

⁹ Celá velerada hned z rána
v poutech nechala odvézt Pána.

⁸ Odvedli ho k Pilátovi,
Pilát hned začal slovy:

⁷ **"Ty že jsi židovský král?"**

Ježíš hned odpověď znal.

¹¹ **"Ty říkáš tak."** Mnoho žalob vznesli hned,
Pilát na to: **"Jaká je tvá odpověď?"**

⁹ Neříká Ježíš žádné slovo,
to Piláta udiví mnoho.

¹⁰ O svátcích bývala ta tradice,
jeden vězeň propuštěn z věznice.

¹¹ Požádají Piláta o tuto věc -
Barabáš vězněný je vrah, zločinec.

¹⁰ **"Tak jako jsem vždycky vám dělával -
propuštěn může být židovský král."**

⁹ Z nenávisti Pán vydaný je,
takto to Pilát posuzuje.

¹⁰ Velekněží ovšem poštvají lid,
Barabáše, toho, chtějí propustit.

Pilát se otáže: **"Co bude dál,
s tím, o němž říkáte židovský král?"**

⁸ A křikot lidí volá, fuj.

"Toho, Piláte, ukřižuj!"

¹¹ **"Co špatného udělal?"** namítá sic.

"Ho ukřižuj, ukřižuj!" Křičí tím víc.

⁹ Pilát však lidu vyhoví rád,
Barabáš nyní může se smát.

¹⁰ Ježíše čekají bičem rány
a potom jde dál k ukřižování.

⁸ Pilát teď jej vojákům předal,
oni vzali ho do dvora dál.

⁷ A v té vládní budově
celá četa s ním teď je.

⁸ Rudý plášť mu oblékají,
i korunu z trní mají.

⁷ Takto zní jejich pozdrav:

"Židovský králi, buď zdráv!"

¹⁰ Ted' rákosová hůl a plivání,
falešný hold a ponižování.

⁹ "A posměchu dost, zpět rudý šat,
k ukřižování své oblékat!"

⁸ Z pole Šimon jde cestou tou,
s křížem ho jít donutijou.

Privádí ho na Golgotu.

"Kde, že to je? neznám to tu"

⁹ "Golgota v překladu lepka zní,
to není přec žádné tajemství."

⁸ Víno s myrhou má Ježíš pít,
nechce, ač žízeň může mít.

⁹ Na kříž jej nyní přibili,
jeho šaty rozdělili.

¹¹ Losování jim šaty rozdělilo,
v čas ukřižování devět bilo.

¹⁰ K vině nápis psal: "zde, Židovský král",
v pravo i na levo s muži kříž stál.

⁷ Kdo přicházeli kolem
prohodili svým slovem:

**"Ty chceš zbořit, stavět chrám,
tak si nyní pomoz sám."**

⁸ Stejně tak i učitelé,
posmívali se mu směle.

⁹ **"Jiným pomohl, sám sobě ne,
sestup z kříže, my uvěříme."**

¹⁰ Ti, co s ním byli ukřižováni,
přidali se též k ponižování.

Od dvanácti až k třetí hodině
nastala tma v celé té krajině.

¹¹ A ve tři hodiny Ježíšův hlas zní:

"Eloi, Eli, lema sabachthani?"

Nerozumíte? Překlad jsem připravil:

"Bože můj, Bože můj, pročs mě opustil?"

Když to slyšeli ti kolem stojící:

"Hled'te, Eliáše volá, prosící!"

Jeden muž odběhl dát mu ocet pít:

"Co? Eliáš, že přijde tě zachránit!"

⁹ Ježíš však ted' vydal mocný hlas,
vydech naposled na jistý čas.

⁷ **Nyní se čas přeruší,
mysleme ted' na duši.**

⁹ Opona v chrámě roztrhla se
od shora dolů v tomto čase.

¹⁰ U kříže setník blízko na pohled,
viděl, jak Pán vydechl naposled.

⁸ Prohlásil: **"Tento člověk byl,
opravdu, vskutku, Boží Syn."**

⁹ Zpovzdálí také přihlížely
některé svaté, zbožné ženy.

¹⁰ Marie, Salome, Magdalena,
ta jména jsou tady vyzdvižena.

⁷ Nejen oni, také ti,
kdo zde byli na pouti.

Nastal večer přípravy
na sobotní oslavy.

⁸ Josef spásu očekává
za Pilátem se vydává.

Chce mít tělo Pána Krista,
jeho smrt však není jistá.

¹⁰ Pilát se diví nad brským skolem,
volejte setníka proto honem.

⁹ Mrtvé tělo vydá klidně hned,
Josef jde připravit na pohřeb.

⁸ Lněné plátno bylo k mání,
to je vhodné k pohřbívání.

¹⁰ Sňal tělo, do plátna je zabalil,
hrob v té skále kamenem zavalil.

⁷ Kde byl Ježíš položen
viděl tento párek žen:

¹¹ Matka Josefova a Magdalena,
pamatujte si dobře tato jména.

⁸ **Tady končí smutná zpráva,
Ježíš přece radost dává.**

13B DOBA VELIKONOČNÍ

Velikonoční vigilie: Mk 16, 1 - 7

⁷
Kdo jim kámen odvalí
za chvíli odhalí.

Sobota v oktávu velikon.: Mk 16, 9 - 15

¹⁰
Ježíš se ukázal Magdaleně,
ze které vyhnal zlých duchů plémě.

Ona pak řekla truchlícím tu zvěst,
ve svém stavu však nemohli to snést.

Dvěma, co prchali, též se zjevil,
z učedníků však nikdo nevěřil.

Potom se zjevil těm jedenácti,
že nevěřili, není jim ke cti.

"To vaše srdce sice tvrdé je,
vkládám ve vás však mnoho naděje.

**Jděte, kažte do celého světa
evangelium, ať tvorstvo vzkvétá."**

25.4. - sv. Marek: Mk 16, 15-20

Jděte, kažte do celého světa
evangelium, ať tvorstvo vzkvétá.

Ten, kdo uvěří, přijme od vás křest.
Kdo neuvěří, zavržený jest.

Kdo uvěří, bude konat znamení,
jeho život se velmi promění.

Po tom všem Pán byl vzat na nebesa
a s Pánem na nebi církev plesá.

Nanebevstoupení Páně: Mk 16, 15 - 20

S jedenácti Pán naposled má řeč:
"Celý svět ať radost dozví se též.

**Kdo uvěří, od vás přijme křest,
kdo neuvěří, zavržený jest.**

**Kdo uvěří, zlé duchy vyžene,
jed i zlo nebude mu smrtelné."**

Po tom všem byl Ježíš vzat do nebe,
u Otce jest, čeká tam na tebe.

Učedníci pak vyšli, kázali,
Pán s nimi byl a divy dělali.

14 LITURGICKÉ MEZIDOBÍ II

**Ježíš Kristus, neivvšší a věčný kněz -
čtvrtek po Seslání Ducha Svatého B:
Mk 14, 22-25 - část pašijového příběhu**

¹⁰
Večeře jde dál, Ježíš slovo má,
bere chléb, žehná, lámá, podává.

Z Ježíšových úst nyní zaznělo:
"Vezměte, jezte, to je mé tělo."

⁹
Potom vzal kalich a díky vzdal,
podal jim, pili, pokračoval:

"To je krev moje, nová smlouva vám,
za vás a za všechny ji prolévám.

¹¹
Už nikdy nebudu z plodu révy pít,
až v Božím království budu slavit."

¹⁰
Pak zazněl chvalozpěv a vyšli dál,
na Olivovou horu je Pán vzal.

Slavnost Těla a Krve Páně:

Mk 14,12-16.22-26 - úryvky z pašijí:

⁸
Když zabíjel se beránek,
tu jeden z učedníků řek:

⁷
"Kde chceš, Pane, dneska být,
velikonoc oslavit."

"Jděte vy dva do města,
jistý člověk přichystá."

¹⁰
Všechno, jak řekl jim, našli ihned,
večer s učedníky Ježíš zased.

Večeře jde dál, Ježíš slovo má,
bere chléb, žehná, lámá, podává.

Z Ježíšových úst nyní zaznělo:
"Vezměte, jezte, to je mé tělo."

⁹
Potom vzal kalich a díky vzdal,
podal jim, pili, pokračoval:

¹⁰
"To je krev moje, nová smlouva vám,
za vás a za všechny ji prolévám.

¹¹
Už nikdy nebudu z plodu révy pít,
až v Božím království budu slavit."

¹⁰
Pak zazněl chvalozpěv a vyšli dál,
na Olivovou horu je Pán vzal.

9. v mezidobí: Mk 2,23 - 3,6

¹⁰
V sobotu klasy trhat nesmíte,
Mojžíšův zákon takto rušíte!

Konat dobro vždy, to se přece smí,
tím se sobota vůbec neruší.

Do synagogy, když pak vstoupil Pán
učitelé dávali pozor naň.

**Ruka muže ochrnutá byla,
slova Pána by ho zachránila.**

**Mám v sobotu konat dobro či zlo?
Ted' mnoho farizejů mlčelo.**

Ježíš tu ruku muži uzdravil,
farizeje tím více popudil.

10. v mezidobí: Mk 3,20-35

⁷
Ježíš se prý pomátl,
zlý duch si ho vyhmátl.

Takto lidi uzdravil
za pomoci špatných sil.

Nesmysly tak plácají,
Ducha v sobě nemají.

**"Přec, když je král rozdvojen,
zbyde z něho popel jen.**

**Každý hřích lze odpustit,
proti Duchu nelze jít."**

Kdo, matka, mí příbuzní?
Odpověď tak Krista zní:

"Kdo plní vůli Boží,
mé příbuzenstvo množí."

11. v mezidobí: Mk 4,26-34

¹⁰
S růstem člověka je to podobně:
semeno vyrostlo, nastaly žně.

Nejmenší seménko z hořčice je,
velký keř pak ptáčky ochraňuje.

12. v mezidobí: Mk 4, 35 - 41

⁸
Rozpustili zástup lidí
a s Ježíšem loďku řídí.

Naráz je bouře veliká
a Ježíš se však k spaní má.

Mistře, teď nespí, hyneme,
plni strachu teď z toho jsme.

"Bouře, větre, buďte zticha!"
naráz slyší chvíli ticha.

**"Strachu velmi mnoho máte,
z víry své mě málo znáte."**

**Že ho živly poslouchají,
kdo je Ježíš, jehož znají?**

13. v mezidobí: Mk 5, 21-43

⁹
Jairova dcera nemocná je,
tak otec Mistra navštěvuje.

"Někdo se mě dotkl, kdopak to byl?"
To byla jsem já, mě jsi uzdravil.

"Nebylo lékaře na tvou nemoc,
ty však jsi věřila v moji pomoc."

V tvé dceři, Jaire, vyhaslo žití,
neobtěžuj, nechej Mistra jítí.

**"Neboi se, ien věř, život ii dám,
vždyť přece já jsem života Pán."**

14. v mezidobí: Mk 6,1-6

⁹
Ježíš se domů podívat šel,
v sobotu potom kázání měl.

Kde se v něm vzalo toto slovo?
Syn tesařův je, umí mnoho.

Jen ať se drží tesařiny,
ať chová se tak, jak každý jiný.

**"Doma nikdo prorokem není,
jeho práce jinde si cení."**

**Žádný zázrak zde neprokázal,
na pár nemocných ruce vkládal.**

Těch málo nemocných uzdravil,
nevěře jejich se podívil.

15. v mezidobí: Mk 6,7-13

¹⁰
Dvanáct učedníků zavolal Pán,
po dvou je posílal a moc jim dal.

Nad nečistými duchy moc jim dal,
nic ať si neberou, jen ať jdou dál.

**Když někdo pozve vás, jděte hned dál,
zůstaňte u něho, pak o dům dál.**

Když někde vás zase nebudou chtít,
nechte jim i ten prach, musíte jít.

Vydali se tedy a hlásali,
o obrácení jim všem kázali.

A vyháněli mnoho duchů zlých,
též mazali olejem nemocných.

16. v mezidobí: Mk 6,30-34

¹¹
Ježíši vyprávěli apoštolé,
co učili, dělali v jeho škole.

**"Pojďte si i vy někam odpočinout,"
vždyť furt přichází lidé, nelze se hnout.**

**Odjeli lodí, aby sami byli,
však je viděli, našli za chvíli.**

Veliký zástup jak ovce bez pastýře,
začal je Pán učit, nabádat k víře.

22. v mezidobí: Mk 7,1-8.14-15.21-23

⁸
Ruce umýt, to je správně!
...říkaj učitelé marně.

Svémi rty mě uctíváte,
srdce daleko však máte.

Rozeznejte nebezpečí,
neohrozí, co je z venčí.

Co však ze srdce vychází
je pravým zdrojem nesnází.

Všechny hříchy a špatnosti
z pýchy a dalších nečností,

jenž z člověka vycházejí,
poskvřnu mu přinášejí.

23. v mezidobí: Mk 7,31-37

⁹
**Hluchoněmého zde, Pane, máš,
věříme, že zázrak uděláš.**

Ted' pojd' stranou a nastav uši,
a jazyk jen tak, jak se sluší.

Mistr ti řekne jen "Efatha",
naráz otevře se, jak vrata.

Pak slyšel a též mluvil správně,
Pán Ježíš uzdravil ho zdárně.

Říkám: neříkej to nikomu.
Mluvím tím však jako do stromu.

Čím více toto přikazoval,
zase to každý prozrazoval.

Všichni byli jati úžasem,
že Ježíš dobře učiní všem.

Hluchým sluch a také němým řeč,
dává zpět Ježíš, jen jemu věř.

24. v mezidobí: Mk 8, 27 - 35

¹¹
Pán je u Cesareje Filipovy,
pokládá otázky, zda mu odpoví?

**Pán se ptá: "Za koho mě pokládají?"
Na to učedníci odpověď znají:**

Za Jana Křtitele či Eliáše,
za někoho z proroků jiní zase.

"Za koho vy mě pokládáte?" se ptá,
snadno mu na to Petr odpověď dá:

Pane, ty mesiáš jsi, zcela jistě.
"Mezi námi, ať je to jenom čistě!"

"Syn člověka trpět bude velmi moc -
od starších, velekněží, co mají moc.

Nechaj ho zabít a též třetí den vstát."
- To se ti, Pane, přece nemůže stát!

Petr ted' zaslouží si pokárání,
že rozmlouval smrt a též zmrtvýchvstání: 33

"Jdi z očí mi, satane, honem, honem!
Na Božské nemyslíš, lidské ti svodem!"

Pán si zavolal učedníky i lid,
vždyť krátkou zprávu jim ještě musel říct:

"Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe,
vezme svůj kříž, za mnou jde směrem nebe.

Chceš svůj život zachránit, ztratíš ho však,
pro mě, když ho ztratíš, zachráníš jej tak."

25. v mezidobí: Mk 9, 30 - 37

¹¹

"Syna člověka vydají k zabití,
po své smrti přece vstane v den třetí."

Nerozumí Pánu, ti učedníci,
neptaj se, povídaj si svoje věci.

**"O čem jste si cestou teď povídali?"
Mlčeli, o prvenství se hádali.**

Ježíš se posadil, zavolal je:

"Kdo chce být první, ať služebník všech je!"

Vzal dítě, objal a postavil před ně:

"Kdo přijme dítě skrz mě, přijímá mě.

A kdo mne přijme, ten nepřijímá jen mne,
též přijímá toho, který poslal mne."

26. v mezidobí: Mk 9, 38-43.45.47-48

⁸

Viděl jsem, jak ducha zlého
vyhnal někdo z posedlého.

A používal jméno tvé!

Tak v tom mu, Pane, zabraňme!

Učedníkem tvým přec není,
musel dostat poučení.

"Jene, není třeba bránit,
čin v mém jménu nelze hanit.

Se mnou, kdo zázrak udělá,
dobré svědectví o mně dá.

**Proti nám, kdo není jistě,
je s námi a je to čisté.**

Třeba jen vám číše vody,
pro mé jméno není škody.

Když udělá to mile rád,
to za odměnu bude stát.

**Ten, kdo však vede ke hříchu
ty nepatrné potichu...**

**pro něj lépe mlýnský kámen
do moře a s hříchem ámen.**

Pravá ruka, když tě svádí,
usekni ji, ať neřadí.

Vždyť lépe nebe bez ruky,
než být v pekle a mít muky.

Noha, když tě špatně vede,
useklá zlo nedoveče.

Jedna noha do života,
obě peklo a lopota.

To svůdné oko vyloupni
a do nebe se přehoupni.

Obě oči v pekle vidí
nehynoucí oheň lidí.

27. v mezidobí: Mk 10, 2 - 16

¹⁰

Otázku manželství otevřeme,
do úzkých Mistra snad dostaneme:

V manželství muž s ženou pospolu jsou,
může se snad stát, že se rozvedou?

"Co Mojžíš přikázal? Řekněte mi."
Muž smí ženě dát list rozlukový.

"Pro tvrdost srdce dal vám příkaz tak,
při stvoření tomu nebylo však.

Jak muže a ženu stvořil je Bůh,
jeden pro druhého jsou jako vzduch.

Proto muž opustí rodiče své,
k ženě se připojí své jedině.

**Od počátku ten plán byl zaveden,
že nejsou tedy dva, ale jeden.**

**Co stvořil Bůh, člověk nerozlučuj,
Božími zákony se vyučuj."**

Učedníky také to zajímá,
proto jim Pán doma odpovídá:

"Muž ženu opustí, vezme jinou,
smilstva se dopustí svoji vinou.

Rozvede-li se žena s mužem svým,
s jiným je ve vztahu cizoložným."

Matky nesou děti k Ježíšovi,
aby jim požehnal život nový.

Učedníkům se to však nelíbí,
ukazují obličej nelibý.

Láska se přece tak nezalekne,
to Pána mrzí a hned jim řekne:

**"Nechte děti za mnou, nebraňte jim,
patří jim místo v království Božím.**

Nepřijmout království jako dítě
znamená nevejit tam určitě."

Do svého náručí klidně je bral,
na ně ruce vkládal a jim žehnal.

28. v mezidobí: Mk 10, 17 - 30

⁷

**Mistře dobrý, poradiš,
jak dosáhnout nebes říš?**

"Proč mi říkáš: dobrý jsem?
Dobrý je přece jeden.

Přikázání Boží znáš,
dobře, že je zachováš."

Od mládí jsem zachoval,
co mám, tedy, dělat dál?

S láskou na něj pohleděl,
odpověď náročnou měl:

"Jedno, mladý, schází ti:
svůj majetek rozdati.

Poklad v nebi budeš mít,
jen se s chudým rozdělit."

Mladík je však zarmoucen,
majetek měl mnoho cen.

Učedníkům řekl svým:
"Potíže jsou s bohatstvím.

Ten, kdo má moc bohatství,
těžko vejde v království.

Uchem jehly velbloud snad,
než bohatý, který pad."

Netuší bratři však:
Kdo může být spasen tak?

"U lidí to nemožné,
pro Boha jest vše možné."

Řekl Petr v tu chvíli:
My jsme vše opustili.

**Když dál s tebou půjdeme,
co z toho mít budeme?**

"Ten, kdo opustil svůj dům
skrz mne, evangelium,

ten sto krát víc dostane,
již nyní to dostane.

Pronásledování přec
nepokazí tuto věc.

Uchová duši čistou,
v budoucnu věčnost jistou.

První budou poslední,
s posledními zamění."

29. v mezidobí: Mk 10, 35 - 45

⁷

Jakub s Janem za Pánem:
Mistře, prosím, něco chcem.

"Tak, co chcete udělat?"
V slávě chcem u tebe stát...

po pravici, levici,
co na to můžeš říci?

"Nevíte, co žádáte,
na mě toto vkládáte?

Pít kalich to můžete,
ve křtu jistě budete.

Čeká vás ponoření,
avšak v mém oslavení,...

jak se místa obsadí,
nezajistím pořadí.

Kdo vpravo či vlevo snad,
to má přece jistý řád.

Moje věc to přec není,
ta (místa) mají připravení.

Má věc to není jistě,
připravte srdce čisté."

Deset bylo našťvaných,
Pán se zastal tedy jich:

"Vládci vládnou dost tvrdě,
tu svou moc nesou hrdě.

**Mezi vámi nechci tak!
Velký, ať je sluhou však.**

**První, ať je otrokem!
Já jsem přišel sloužit všem.**

Za všechny dám život svůj,
na to každý pamatuj."

30. v mezidobí: Mk 10, 46 - 52

¹⁰
Slepý Bartimaios k Pánu volá:
Smiluj se nade mnou, Synu Boha!

Křičeli na něj však, aby mlčel,
ještě víc k Ježíši tedy křičel:

Synu Davidův, slituj se ke mně!
I řekl Pán: "Přiveďte ho ke mně!"

**Bud' dobré mysli, vstaň, volá tě Pán!
"Co chceš, abych pro tebe udělal?"**

**Mistře, ať vidím, chci tě uvidět!
"Víra tě zachránila, staň se hned!"**

Ten jeho zrak se ihned uzdravil,
tou cestou šel hned za ním plný sil.

31. v mezidobí: Mk 12, 28 - 34

¹⁰
Učitel zákona otázku dá:
Které přikázání prvenství má?

Odpověď Pána je ze Zákona,
jednoduchá jakou každý žid zná:

"Slyš, první přikázání toto jest:
Hospodin jediný, mu patří čest!

Miluj ho z celého srdce svého
srdcem, duší, myslí, silou z tvého.

Vždy dávej mu to, co nejlepší máš.
Slyš Izraeli! Vždyť toto tak znáš.

To druhé přikázání jasně zní:
Tak jako sebe miluj i bližní.

**Vězte, nejsou větší přikázání,
než tato, co vedou k milování."**

Správně, Mistře, jsi mi odpověděl,
o tom příkazu lásky jsem vždy věděl.

Hospodin jediný nade všemi,
mít rád bližního je vhodné velmi.

**Než obět' či dary Bohu dané,
víc je naše srdce odevzdané.**

Na tu rozumnou řeč učitele
mu řekl Pán Ježíš velmi směle:

"K Božímu království nejsi dalek."
Dalšího ptaní se každý zalek.

32. v mezidobí: Mk 12, 38 - 44

⁸
Do srdce se krásně píše
slovo Boží od Ježíše:

"Zákoníků varujte se,
mají rádi to, co nese:

Dlouhé řízy a pozdravy,
přední místa a oslavy.

Vyjídají také vdovy.
Modlit se prý budou! Kdo ví?

Za to soud je stihne jistě,
nemají tak srdce čisté."

K chrámové pokladnici šel,
ještě jedno nám říci chtěl.

Tam peníze se dávají,
bohatí problém nemají.
Klidně peněz hodně dají,
maj se přece jako v ráji.

Jedna chudá vdova dala
jen dvě mince, cena malá.

Zavolal své učedníky,
v duchu řekl ženě díky:

"Tato vdova dala více,
než ti všichni - a to sice...

oni dali, co jim zbylo,
ona všechno, nic nezbylo,...
celé svoje živobytí
dala Pánu, jenž ji sytí."

33. v mezidobí: Mk 13, 24 - 32

⁹
Svým učedníkům dnes říká Pán
o posledním dni, jež není znám:

"V těch dnech soužení velké bude,
slunce zatmí, měsíc nebude

a z nebe budou padat hvězdy,
svět se zachvěje právě tehdy.

Lidé uzří syna člověka,
přijde z nebe sláva veliká.

Andělé budou pak posláni,
vyvoleným dají pozvání.

Ze všech čtyř světových stran přijdou,
od země po nebe tam budou.

Víte to, jak u fíkovníku,
když má listy, je léto v mžiku.

Až uzříte, že se to děje,
víte, jste blízko té naděje.

Pokolení to všechno nepomine,
dokud to všechno nenastane.

Nebe a země, ty pominou,
ale má slova nepominou.

O tom dni a o té hodině
neví nikdo, též andělé ne.

Ani Syn o tom nemá zdání,
jen Otec Jeho bez ustání.

2. cyk. ST 9. týdne v mez.: Mk 12,18-27

⁸
Saduceji Písmo mají,
vzkříšení však popírají.

A jelikož zmatky mají,
Ježíše se proto ptají:

Sedm mužů s ženou bylo,
potomka po nich nezbylo.

Komu žena patřit má,
jak to Ježíš vykládá?

"Ten omyl váš je veliký,
z Písma neznáte jazyky.

Až budete z mrtvých vstávat,
netřeba se ženit, vdávat.

A co se týče vzkříšení,
měl Mojžíš keře zjevení.

Jákob, Izák, Abraham,
živí byli, žijí dál.

Bůh je Bohem života,
to je z Písma jistota.

Velice se mýlíte,
z Písma toto nevíte?"

PŘEDZPĚV K SVÁTKU SV. RADIMA

12.10.: Mk 1, 17

¹¹
Aleluja! Pojd'te za mnou, praví Pán,
rybáře lidí já z vás teď udělám.

Alelu..., Aleluja, Aleluja.

Alelu..., Aleluja, Aleluja.

